

בית המשפט העליון

רע"פ 7657/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בע"פ 51805-04-21 מיום 27.10.2021 שניתן על ידי כב' הנשיאה רויטל יפה-כ"ץ וכב' השופטים יואל עדן וגילת שלו

בשם המבקש: עו"ד מוטי יוסף

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' הנשיאה ר' יפה-כ"ץ וכב' השופטים י' עדן וג' שלון) מיום 27.10.2021 בע"פ 51805-04-21 ועפ"ג 6822-05-21, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו, והתקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע בת"פ 7161-09-17.

רקע והליכים קודמים

1. המבקש הורשע בכתב אישום מתוקן בשנית בעבירות ניסיון להטרדה מינית של קטין מתחת לגיל 15 ובעבירות ניסיון לגרם מעשה מגונה בקטינה מתחת לגיל 14, לפי סעיפים 5(א) ו-3(א)(6)(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 וסעיפים 348(א), 345(א)(3) ו-350 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), והכל בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום, בין התאריכים 7.6.2017 ו-27.7.2017 שוחח המבקש ארוכות עם סוכנת משטרתית אשר הציגה עצמה כקטינה בת 13.5, בצ'אט, בווטסאפ ובטלפון. הסוכנת ציינה במספר רב של פעמים את גילה ואת היותה תלמידה בכיתה ז'. כתב האישום מפרט כיצד הציג המבקש לסוכנת הצעות חוזרות ונשנות בעלות אופי מיני וביקש ממנה לבצע בעצמה מעשים מגונים, בסוכרו כי מדובר בילדה בת 13.5, במספר הזדמנויות.

3. ביום 14.9.2020 הורשע המבקש במעשים שיוחסו לו, לאחר שמיעת ראיות. בגזר הדין, שניתן ביום 21.3.2021, העמיד בית המשפט את מתחם העונש על 10 ועד 30 חודשי מאסר בפועל. בשים לב לחוות הדעת מאת המרכז להערכת מסוכנות; להיעדר אינדיקציה למעורבות המשיב בפעילות שולית; ונוכח העובדה שלאורך השנים שחלפו מאז ביצוע העבירות הקים המבקש משפחה ושמר על יציבות תעסוקתית – גזר בית משפט השלום את עונשו של המבקש ל-10 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 10,000 שקלים, וכן מאסרים מותנים. עוד הורה בית המשפט על חילוט מחשב, טלפון נייד וכרטיסים ששימשו את המבקש לעבור את העבירות.

4. הן המבקש והן המשיבה ערערו לבית המשפט המחוזי, כאשר ערעור המבקש מופנה הן כלפי הכרעת הדין והן כלפי גזר הדין, וערעור המשיבה מופנה כלפי גזר הדין.

5. בית משפט קמא קיבל את ערעור המשיבה, והורה על החמרת רכיב המאסר בפועל בעונשו של המבקש ל-18 חודשים. ערעור המבקש נדחה.

בית המשפט עמד על כי ערעור המבקש על הכרעת דינו נוגע לטענות המקדמיות שנדחו בבית משפט השלום, ומתמקד בטענת הגנה מן הצדק, לפיה הייתה הסוכנת בבחינת סוכן מדיח. בית משפט השלום דחה טענה זו, ובית משפט קמא לא מצא עילה להתערב בכך. אשר לגזר הדין, מצא בית משפט קמא כי מתחם העונש שנקבע אינו מבטא את חומרת המעשים שביצע המבקש, ומצא להעמיד את מתחם העונש על 15 ועד 36 חודשי מאסר בפועל. עוד הדגיש בית המשפט כי המבקש אומנם נעדר עבר פלילי ומנהל אורח חיים נורמטיבי, אך אינו מקבל אחריות על מעשיו. משכך, מצא בית משפט קמא להעמיד את עונש המאסר בפועל על 18 חודשים.

6. המבקש אינו משלים עם פסק דינו של בית המשפט המחוזי. מכאן בקשת רשות הערעור שלפני.

נימוקי הבקשה

7. לשיטת המבקש, יש ליתן לו רשות ערעור שכן פסק דינו של בית משפט קמא הוא "שרירותי", וגורם לאי צדק העולה כדי עיוות דין. נטען כי בית המשפט התעלם מטענות שונות שהעלה המבקש, בהן הטענה כי לא התקיים בו היסוד הנפשי הדרוש לשם הרשעה בעבירות בהן הורשע. כן מפנה המבקש לכך שעונשו הוחמר באופן משמעותי בבית משפט קמא.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, באתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

9. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם של הצדדים, או במקרים חריגים משיקולי צדק או בשל חשש שנגרם למבקש עיוות דין מהותי (רע"פ 1428/21 ביטי נ' מדינת ישראל (18.4.2021)).

10. עיון בבקשת רשות הערעור מגלה כי הלכה למעשה הגיש המבקש מחדש את הודעת הערעור שהוגשה לבית משפט קמא, בשינויים קלים, כבקשת רשות ערעור. משכך, מטבע הדברים, כוללת הבקשה טענות ערעוריות באופיין. אין בבקשה כל שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם של הצדדים ואף לא נטען בה במפורש כי היא מעלה שאלה כזאת. בזאת די כדי לדחות את הבקשה.

למעלה מן הצורך, יוער כי טענות המבקש, לפיהן לא הוכח כי התקיים בו היסוד הנפשי הדרוש להרשעה בעבירות בהן הורשע, נדונו לגופן הן בפסק דינו של בית משפט קמא, והן בהחלטת בית משפט השלום מיום 5.9.2021, ונדחו. קביעת בית משפט קמא, לפיה התנהלות המבקש מקימה את המודעות ואת היסוד הנפשי הנדרש לעבירות בהן הורשע, מקובלת עליי במלואה. זאת ועוד, ממילא אין בטענת סוכן מדיח כדי לפטור עבריין מאחריות פלילית (ראו והשוו, למשל: ע"פ 5686/19 רפאלוב נ' מדינת ישראל (20.6.2021); רע"פ 1201/12 קטיעי נ' מדינת ישראל (9.1.2014)).

11. בשולי הדברים יצוין כי אף בטענת המבקש לפיה החמרת עונשו בבית משפט קמא מצדיקה ליתן לו רשות ערעור, אין ממש. כאשר בקשת רשות ערעור ממוקדת בחומרת עונשו של המבקש, תינתן רשות ערעור במקרים חריגים בלבד, בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה בנסיבות דומות (רע"פ 3115/21 גרוס נ' מדינת ישראל (10.5.2021)). המבקש אינו טוען במפורש כי עונשו סוטה ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה, וממילא אין טענה כזו יכולה לעמוד (ראו והשוו: רע"פ 5248/20 פלוני נ' מדינת ישראל (18.8.2020)).

לדברים משנה תוקף, בשים לב לסעיף 355 לחוק העונשין, הקובע כי עונשו של מי שהורשע בעבירות מן הסוג בהן הורשע המבקש, לא יפחת מרבע העונש המרבי הקבוע לעבירות אלה, אלא מטעמים מיוחדים שיירשמו.

12. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' בכסלו התשפ"ב (11.11.2021).

ש ו פ ט